

Piatok 26. augusta 2016

Text: L 10, 25 – 37

²⁵A hľa, vstal zákonník, a aby ho pokúšal, povedal: Majstre, čo konat', aby som dedične obdržal večný život? ²⁶Odpovedal mu: Čo je napísané v zákone? Čo tam čítaš? ²⁷On odvetil: Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca, z celej duše, z celej sily a z celej mysle, a svojho bližneho ako seba samého. ²⁸Riekol mu teda: Správne si odpovedal! To čiň a budeš žiť. ²⁹Ale on sa chcel ospravedlniť a spýtal sa Ježiša: A kto mi je bližný? ³⁰Ježiš znovu riekol: Išiel jeden človek z Jeruzalema dolu do Jericha a padol lotrom do rúk. Tí ho ozbíjali, dorážali, zanechali polomŕtveho a odišli. ³¹Náhodou išiel touto cestou kňaz, a keď ho videl, obišiel ho. ³²Podobne i levíta, keď prišiel na to miesto a videl ho, obišiel ho. ³³Prišiel však k nemu pocestný Samaritán, a vidiac ho zľutoval sa nad ním, ³⁴pristúpil k nemu, obviazal mu rany, nalial do nich olej a víno, vyložil ho na svoje hoviadko, zanesol do hostinca a opatroval ho. ³⁵Potom na druhý deň vybral dva denáre, dal hostinskému a povedal: Opatruj ho, a ak by si viac vynaložil na neho, zaplatím ti, až sa vrátim. ³⁶Čo myslíš, kto z tých troch bol bližným tomu, ktorý padol lotrom do rúk? ³⁷A on odpovedal: Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo. Ježiš mu povedal: Chod' a rob podobne!

Piesne: ES č. 549, 447

Zamyslenie nad Božím slovom:

Vysoko vzdelaný znalec zákona sa s Pánom Ježišom Kristom rýchlo zhodol v tom, že dvojpríkázanie lásky k Bohu a k bližnému je záväzným ukazovateľom pri hľadaní cesty k večnému životu. Keď v rozhovore prešli z teoretickej roviny do roviny praktického života, zákonník mal problém. Rýchlo skončil s úmyslom pokúšať Pána Ježiša a na otázku „... kto mi je bližný?“ by najradšej ako odpoveď mal pred sebou zoznam kategórií ľudí, ktorí spĺňajú jeho predstavy o bližnom, adresy jednotlivcov, s ktorými bude komunikovať. Pán Ježiš mu na príklade ukázal, že základným východiskom nie je iba vedieť, kto je môj bližný, ale treba sa stať bližným, preniesť stredobod záujmu zo seba na iného.

Tento príbeh môže aj nám pomôcť v hľadaní „našej“ cesty k spásu a večnému životu.

Podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi je situované na jedno konkrétne miesto, lenže v skutočnosti nemusí ísť iba o tento príbeh. Na scéne nemusí byť len tých pár osôb s takými výraznými vlastnosťami. Pretože na javisku sveta nie je len jeden ozbíjaný, ranený, bezvládný a polomŕtvy človek. Nie je tu len niekoľko zbojníkov, násilníkov a páchatel'ov zla. Nie je tu len jeden kňaz či jeden levíta, ktorí sa nepristavia, nesklonia, ale chudáka obídu a nechajú bez pomoci. Nie je tu, našťastie, len jeden milosrdný Samaritán, ktorý sa rozhoduje správne. Máme dosť informácií, že denne sa to len tak hemží aktivitami lotrov a zbojníkov rôzneho druhu. Prepadávajú ľudí na cestách, vnikajú do domov a rodín. Kradnú a ničia, za sebou nechávajú tisíce ranených a mŕtvych. Je aj mnoho fajnových zbojníčkov, ktorí deptajú bezbranných, mladých aj deti a dokážu ich pripraviť o čistotu a radosť zo života. Okradnutých, zranených a ponížených je preto všade dosť. Čakajú, často beznádejne, na súcitný pohľad, pekné slovo či hmotnú pomoc. A kde je toľko bezmocných, tam treba aj veľa milosrdných Samaritánov. My, kresťania, veriaci, by sme všetci mali byť ako ten Samaritán. No medzi nami je najviac nevšímavých, ľahostajných. Máme vážne dôvody, svoj dôležitejší program, myslíme si, že je tu niekto iný na to, aby pomáhal a zachraňoval... Samaritán rozmýšľal celkom inak: nechal sa viesť srdcom. Videl v človekovi potrebujúcom pomoc svojho bližneho. Sklonil sa k nemu s láskou a preukázal mu milosrdenstvo. Nasledujme jeho príklad a Pánov príkaz: „*Chod' a rob podobne!*“ Amen.

Modlitba:

Pane, prosím Ťa, obdaruj ma čistým a úprimným srdcom, aby som nadovšetko Teba miloval/a a v každom núdznom poznával/a svojho bližneho. Amen.

Mgr. Ondrej Peťkovský, evanjelický a. v. farár na dôchodku, Trenčianske Stankovce (POS)